

Sygn. akt IV P 143/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko Nadleśnictwo B.

o uchylenie kary porządkowej

oddala powództwo.

Sygn. akt IV P 143/15

UZASADNIENIE

Powód J. G. wniósł o uchylenie kary nagany udzielonej w dniu 17.09.2015 r. przez Nadleśniczego pozwanego Nadleśnictwa B. i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że kara nagany została udzielona bezpodstawnie, z naruszeniem przepisów i w sposób nieuzasadniony.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew uznała powództwo i cofnęła w całości nałożoną 18.09.2015 r. karę nagany.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew strona pozwana podniosła, iż nadal zasadne są zarzuty dotyczące merytorycznych aspektów pracy powoda na stanowisku leśniczego, jednak ze względu na błędy pracodawcy przy wymierzaniu kary porządkowej ją cofnięto.

Sąd ustalił co następuje:

Powód jest zatrudniony w pozwanym Nadleśnictwie B. na stanowisku leśniczego Leśnictwa C.

(bezsporne).

Pismem z 17.09.2015 r. udzielono powodowi karę nagany za naruszenie regulaminu pracy § 49 pkt. 2.1 oraz pkt 2.5 stwierdzone podczas lustracji w terenie przeprowadzonej 14.09.2015 r.

(dowód: kara nagany k.17-19, notatka k.12-14, pismo powoda i decyzja pracodawcy k.16).

Powód 24.09.2015 r. złożył sprzeciw od powyższej kary nagany, który strona pozwana pismem z 7.10.2015 r. po rozpatrzeniu stanowiska międzyzakładowej organizacji związków zawodowych, odrzuciła.

(dowód: sprzeciw k.20, odrzucenie sprzeciwu k.21).

Pozwane Nadleśnictwo B. pismem z 29.10.2015 r. zaadresowanym do powoda cofnęło nałożoną na powoda karę porządkową nagany, na co powód wyraził zgodę.

(dowód: cofnięcie kary porządkowej k.28).

Sąd zważył co następuje:

Pracownik ponosi odpowiedzialność porządkową tylko za naruszenie określonych obowiązków pracowniczych, a nie za naruszenie wszystkich obowiązków pracowniczych. Treść art. 108 § 1 k.p., wyraźnie określa czyny pociągające za sobą odpowiedzialność porządkową pracownika. (...) odpowiedzialność porządkowa obejmuje czyny naruszające organizację i porządek w procesie pracy, przepisy bhp i p.poż. oraz przyjęty sposób potwierdzania przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy (por.: Kodeks Pracy, Komentarz M.Gersdorf, K.Rączka, J.Skoczyński, pod red. prof. Zbigniewa Salwy, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, W-wa 2004, wydanie 6, str.458).

Przepisy dotyczące odpowiedzialności porządkowej mają charakter bezwzględnie obowiązujący i nie jest możliwe umowne ich ograniczenie, wyłączenie czy rozszerzenie ani co do rodzaju kar ani co do zakresu ich stosowania. Zaś przesłankami odpowiedzialności porządkowej pracownika jest wina pracownika i bezprawność jego zachowania.

Zgodnie z treścią art. 109 § 1 k.p. kara nie może być stosowana po upływie dwóch tygodni od powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego i po upływie trzech miesięcy od popuszczenia się tego naruszenia. Powyższe terminy nie podlegają przywróceniu a po ich upływie nie można wymierzyć kary porządkowej. Z upływem terminów określonych w art. 109 § 1 k.p. następuje definitywna utrata możliwości legalnego uczynienia użytku z kompetencji do zastosowania kary porządkowej. Kara wymierzona przez pracodawcę z naruszeniem któregokolwiek z tych terminów jest sankcją bezprawną w rozumieniu art. 112 § 1 k.p. (por.: Kodeks Pracy, Komentarz pod red. prof. Tadeusza Zielińskiego, DomWydawniczy ABC 2003 wydanie 3, str.642).

Bieg terminu dwutygodniowego rozpoczyna się w momencie powzięcia wiadomości o naruszeniu obowiązku pracowniczego przez osobę uprawnioną do stosowania kar porządkowych.

Kara może być zastosowana tylko po uprzednim wysłuchaniu pracownika.

W rozpoznawanej sprawie Nadleśniczy Nadleśnictwa (...)10.2015 r. w toku procesu skutecznie cofnął nałożoną na powoda karę porządkową nagany i uznał powództwo.

Oświadczenie o uznaniu powództwa ma charakter zarówno czynności procesowej, przewidzianej w art. 213 § 2 k.p.c., jak również może mieć charakter oświadczenia woli prowadzącego do powstania, zmiany lub ustania stosunku prawnego (por.: wyrok SN - Izba Cywilna z dnia 22-02-2010, IV CSK 436/09).

W niniejszej sprawie strona pozwana złożyła powodowi skuteczne oświadczenie o charakterze materialnoprawnym, o cofnięciu nałożonej kary porządkowej, jednocześnie złożyła oświadczenie procesowe uznające powództwo.

Powód wyraził zgodę na cofnięcie nałożonej na niego kary nagany, jednak nie cofnął powództwa a wniósł o wydanie wyroku i nadanie mu klauzuli wykonalności.

Sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego - Izby Cywilnej wyrażony w uchwale z 26 lutego 2014r. (III CZP 119/13), że jeżeli powód po spełnieniu świadczenia przez pozwanego po doręczeniu pozwu nie cofnął pozwu, **sąd oddala powództwo**. W uzasadnieniu cytowanej wyżej uchwały Sąd Najwyższy podkreślił, iż do przyczyn umorzenia

postępowania, objętych art. 355 k.p.c., należą zdarzenia zaistniałe w toku postępowania (następcze), które sprawiły, że wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne, każda z nich powinna być rozpatrywana oddzielnie. Należą do nich cofnięcie przez powoda pozwu ze skutkiem prawnym lub inne przypadki zbędności postępowania i wyrokowania lub niedopuszczalności wyrokowania. Inne wypadki umorzenia postępowania, dotyczące konkretnych podstaw, uregulowane zostały w przepisach art. 182 do 183, 428 § 2, art. 446, art. 450 § 2, art. 456 § 1 i 3 k.p.c. W przypadku zaspokojenia roszczenia powoda przez pozwanego w toku procesu nie dojdzie do umorzenia postępowania, jeżeli powód nie cofnie pozwu, ponieważ w dalszym ciągu istnieje żądanie rozpoznania sprawy i orzeczenia o przedstawionym sporze. Samo zaspokojenie roszczenia bez cofnięcia pozwu wywołuje skutki materialnoprawne, prowadzące do oddalenia powództwa z powodu jego bezzasadności, nie zachodzi przeszkoda w merytorycznym rozpoznaniu sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1999 r., III CKN 936/98). Po przeprowadzeniu postępowania i zamknięciu rozprawy sąd, stosownie do art. 316 § 1 k.p.c., wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

Na dzień zamknięcia rozprawy kara nagany nałożona na powoda została skutecznie cofnięta, co powoduje, iż sąd rozpoznający niniejszą sprawę, nie mógł orzekać merytorycznie o ewentualnym uchyleniu, nieistniejącej na dzień wydania wyroku kary nagany. Cofnięcie kary nagany stanowi spełnienie żądania powoda (świadczenia) tj. zaspokojenie jego roszczenia.

Wobec braku cofnięcia przez powoda powództwa i żądania powoda wydania wyroku oraz nadania mu klauzuli natychmiastowej wykonalności, po uchyleniu kary porządkowej w toku procesu, sąd nie mógł umorzyć postępowania.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 112 § 2 k.p. a contrario oddalił powództwo o uchylenie kary nagany.